

godt kunne have mindre end 25 Øre for al Ulejlighed med de store Bagager.

De andre Takstforhøjelser paa Billetter og Godsforsendelse skal jeg ikke røre ved, jeg er ikke nogen Ven af dem, men kan det ikke blive anderledes, gaar jeg med til dem.

Jeg skal derefter med faa Ord omtale en Klasse af Funktionærer, nemlig Landpostbudene, som vi almindelige Landmænd ere mest i Berøring med. Den højtærede Minister udtalte, at Landpostbudene gennemgaaende vare tilfredse med Lønningsforslagene, og det tror jeg ogsaa. Jeg har imidlertid hørt udtale en vis Ængstelse fra Landpostbudenes Side ved, at deres Lønning nu skal beregnes anderledes end tidligere. Den har før været beregnet timevis, nu skal den beregnes efter Vej længde. Det Spørgsmaal har da fremstillet sig for mange: Hvordan mon nu denne Beregning bliver? Mon den bliver retfærdig? Der har tidt været klaget over, at de enkelte Router ikke paa langt nær vare ensartet opmaalte, og jeg har ved Selysyn erkyndiget mig om, at det er Tilfældet. Det har alt for ofte vist sig, at Forholdet beror for meget paa, om de paa gældende Postmestre ere velvillig stemte overfor Budene. Postmestrene have ikke saa lidt at sige, naar der skal gøres Indstilling om forøget Timetal, nogle af dem have ikke noget imod at gaa med dertil, og i saa Tilfælde blive Postbudene rimeligt lønede i Forhold til deres Arbejde, i hvert Fald faa de beregnet deres Timer saa rimeligt, som de bør. Andre Postmestre have aldeles ingen Lyst til at gaa med til Forøgelse, og i saa Tilfælde faa Postbudene for meget Arbejde efter Lønningen. Nu ved jeg nok, at der i den senere Tid er foregaaet nogen Regulering her derved, at man har givet Postbudene en Skridtmaal med og ved Siden deraf har ladet en Kontrolør ledsage dem paa Routerne. Nu vil jeg antage, at Skridtmaaleren viser rigtigt, men efter manges samstemmende Meddelelser har jeg faaet det Indtryk, at de kontrollerende ikke altid ere paa lidelige. I hvert Fald have viovre i Nordjylland, hvor jeg kender Forholdene bedst, haft en, som ingenlunde burde have haft den Bestilling. Naar en saadan kontrollerende Ledsager bliver sendt ud, mener jeg, at det ikke er hans eneste Opgave at genere Postbudet alt, hvad han kan. Jeg kender endog Tilfælde, hvor den kontrollerende, før Routen begynde — alt saa inden Postbudene kunde have forset sig —, har tiltalt dem paa en saadan

Maade, at jeg tvivler om, at der findes ret mange Officerer og Underofficerer, der tiltale deres Rekrutter saadan nu. Det har den paagældende ingen Ret til, og der bliver derfor lige med det samme et daarligt Forhold mellem den kontrollerende og Postbudet. Naar nu saadanne kontrollerende skulle udsendes, hvad der vist bliver nødvendigt efter en større Maalestok, naar der skal være Beregning efter Mil i Stedet for efter Timer, bør det efter min Mening ikke være Mænd, der kun have den Tanke: Statskassen betaler, lad Postbudene faa rigeligt for deres Arbejde! Ingenlunde, det bør det slet ikke. Men lige saa lidt bør det være Personer, der ved hele deres Færd vise, at de betragte Postbudene som hørende til en underordnet Kaste, som de kunne behandle omtrent lige meget hvordan, enten det er billigt eller ikke. De Mænd, Staten bruger her, bør den vælge med stor Forsigtighed. Det bør være Mænd, der kunne se til begge Sider, baade se paa Statens Tarv og paa, hvad der er retfærdigt for Postbudene. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister — jeg ser ikke, han er til Stede, men han faar nok at vide, hvad jeg nu ønsker at sige —, at han, naar Loven gennemføres, sørger for, at der bliver gjort et nøje Udvalg af Mænd, der skulle gennemføre den ny Ordning, at det som sagt bliver Mænd, der baade kunne se paa Statens Tarv og paa deres, der skulle udføre det møjsommelige og besværlige Arbejde. Kunne Routerne blive forsvarligt inddelte, tror jeg, det vil gaa med Landpostbudenes Lønningslov, som jeg antager, det gaar med de fire store Etaters: Der vil gennemgaaende skabes Tilfredshed med den.

Bluhme: Den høje Regering kan være tilfreds med de Udtalelser, der ere faldne i Anledning af disse Lønningslovforslag. Saavel her i Salen som udenfor Salen er der udtalt almindelig Glæde over dem, selv om man paa enkelte Punkter kunde ønske Ændringer. Jeg skal ikke i mine Udtalelser falde ud af denne almindelige Tilslutning, men maa dog tillade mig ligesom andre ærede Medlemmer at fremkomme med nogle Indvendinger mod enkelte underordnede Punkter.

Det vilde blive en meget vanskelig Sag for det Udvalg, som bliver nedsat, at reformere og ompostere paa Lovforslaget om de fire Etater, idet man vel tør gaa ud fra efter de Udtalelser, der ere faldne i Salen, særlig fra Regeringens Side, at Forandringer i Lovforslaget maa holdes